

người chết và ba người bị thương. Thằng Hảo liền bị quăng vào trại giam ở chùa Phượng mà ở đó, đã có rất nhiều người cũng bị oan như nó. Thằng Hảo bị đánh đập tra tấn cực kỳ tàn bạo dã man, chết đi sống lại nhiều lần, nhưng nó một mực thà chết không nhận tội và cũng không khai báo cho ai hết.

Những nhân viên giữ trại giam toàn mặc áo đen đánh nó đến ngất lại đổ nước làm nó tỉnh lại, mấy lần. Tiếp tục hỏi cung, tiếp tục tra tấn bằng những đòn nặng nề hơn nhưng nó vẫn im lặng, sự im lặng lý lợm, với ánh mắt căm hờn và uất ức.

Những người áo đen quần với thằng Hảo suốt cả buổi tối, chẳng lấy được một khẩu cung nào, bọn họ mệt mỏi rã rời, liền khiêng thằng Hảo như một cái xác chết, vút vào một xó tít trong hậu cung, dưới chân bệ tượng phật Thích ca mẫu ni, rồi khép cửa lại, bỏ đi ăn uống, nghỉ ngơi và chuẩn bị cho một đợt hỏi cung khác.

* * *

Khoảng nửa đêm về sáng, chẳng hiểu do sức mạnh nào làm cho thằng Hảo tỉnh dậy, cái lạnh của nền gạch trong chùa, mùi ẩm mốc, hay tiếng gió rít qua lỗ hổng dưới chân tường, có ánh trăng mờ mờ dọi vào toàn thân đau ê ẩm và lạnh buốt,

nó cố giữ mình nhưng không được nó đành nằm im nghe ngóng. Tiếng đàn chuột cắn nhau chí chọé cắn cả vào chân nó, và những vết thương rỉ máu. Rồi chúng đuổi nhau chạy qua người nó cứ rào rào. Lại có tiếng phì phì bên tai, bọn chuột chạy đi đâu hết, có một cái gì mát lạnh ươn ướt đang trườn qua vai qua cổ, chắc là một con rắn đang mò bắt chuột. Thằng Hảo nằm im không nhúc nhích, một cái gì rùng rợn làm nó rùng mình, nó nín thở, chờ cho con rắn bò qua hết người nó về phía chân rồi mất hút.

Bỗng nó nghe thấy tiếng người nói bên ngoài bệ tượng phật, một ánh đèn pin loé lên, lướt qua lướt lại, như kiểm tra xem có ai ở trong này không hoặc để trải một mảnh chiếu dưới nền chùa, may quá thằng Hảo đang nằm ở gầm bệ tượng, nên ánh đèn không soi đến, nên cũng không ai phát hiện ra. Tiếng một giọng đàn ông lạnh lùng và khô đục:

- Nào cởi quần áo ra nằm xuống đây!

Rõ một giọng trẻ con cứ líu lười lại vẻ rối rít sợ hãi hấp ta hấp tấp, vừa nói vừa khóc:

- Cháu van ông, cháu xin ông, cháu còn bé, ông tha cho cháu .. cháu.

- Mẹ kiếp 13-14 tuổi đầu rồi còn bé à, gái thập tam, nam thập lục mà còn bé cái gì -này thôi, chịu khó một tý, mai anh tha cho về.

- Em van anh, em xin ông, ông tha cho em ...
em...

- Thôi im đi, câm mồm ngay, nếu còn nói tao nhét giẻ vào mồm bây giờ, liệu hồn đấy kéo tao bóp cổ. Nào, chịu khó chiều anh một tý đi, một tý thôi, mai được về nhà, không thì tù suốt đời!

Có tiếng giạt xé quần áo, lại một ánh đèn pin léo lên. Thằng Hảo nín thở, hé mắt nhìn ra. Một cô gái cỡ tuổi cái Tuyền, cái Diễm đang bị lột trần truồng đứng run như cây sậy, một bàn tay thô kệch đang sờ bóp cô bé từ trên xuống dưới, và giọng cười đều cằng của tên đàn ông:

- Trời ơi, cô em đẹp quá, đẹp như một thiên thần!

Cô gái bị vật ngã xuống nền chùa, chiếc đèn pin rơi theo tất ngấm. Có tiếng vật lộn nhau, sau đó chỉ còn tiếng ú ớ của cô gái. Bỗng một tiếng thét lên.

- Ối, đau quá, đau quá, thôi đi, đau quá! -
Tiếng kêu của cô gái bị một bàn tay bịt lại chỉ còn tiếng ử ử. Tiếng đàn ông dỗ dành nói trong hơi thở, chịu khó một tý nữa thôi... cô gái rú lên khe khẽ, rồi tiếng đổ vật người ra, tiếng thở như trâu lồng và tiếng rên rỉ thốn thức.

Suốt quãng thời gian đó, thằng Hảo đã mấy lần định vùng lên, sẽ lao vào người tên khốn nạn,